

Sygn. akt I ACz 698/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak
	SA Kazimierz Rusin (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) **Spółki z o.o. w R.**

przeciwko **K. H.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanej**

na postanowienie Sądu Okręgowego- Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt VI GNc 494/12

p o s t a n o w i a:

I. **oddalić** zażalenie,

II. **zasądzić** od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.600zł (trzy tysiące sześćset) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty po oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu argumentując, że jej twierdzenia dotyczące przyczyn niedochowania terminu, a mianowicie, że doręczyciel Poczty Polskiej nie pozostawił w skrzynce oddawczej pozwanej obydwu awiz dotyczących przedmiotowej przesyłki oraz jej choroby nie zostały uprawdopodobnione.

W złożonym zażaleniu pozwana wniosła o zmianę tego postanowienia i przyjęcie sprzeciwu do rozpoznania, a tym samym uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia zarzucając naruszenie art.227 kpc w zw. z art. 243 kpc poprzez błędne ustalenie, że nie uprawdopodobniła, że bez swojej winy nie dochowała terminu do wniesienia sprzeciwu ewentualnie naruszenie art. 504 § 1 kpc w zw. z art. 168 § 1 kpc poprzez przyjęcie, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu przez pozwaną.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia nie można uznać za zasadne.

W treści przepisu art. 168 § 1 kpc wynika, że warunkiem przywrócenia terminu jest to, aby niedokonanie czynności procesowej w terminie nastąpiło bez winy strony składającej wniosek o jego przywrócenie. Pozwana stosownie do treści art. 169 § 2 kpc zawarła we wniosku uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek. W uwarunkowaniach niniejszej sprawy w celu stwierdzenia istnienia przesłanek przywrócenia terminu zostało jednak przeprowadzone postępowanie dowodowe, a w szczególności został przeprowadzony dowód z dokumentów dołączonych do wniosku, zeznań świadków w osobie doręczyciela pocztowego oraz męża pozwanej, a także dowód z przesłuchania powódki. Zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy został podany analizie uwzględniającej wymogi art. 233 § 1 kpc. Swoje przekonanie co do wiarygodności i mocy dowodowej dopuszczonych dowodów Sąd Okręgowy uzasadnił zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Za prawidłowe należało uznać wyprowadzone przez ten Sąd wnioski dotyczące zarówno kwestii pozostawienia przez doręczyciela dokumentów awizowania jak i zagadnienia wpływu choroby pozwanej na jej zdolność do odebrania korespondencji. Sąd Okręgowy szczegółowo zbadał zarówno funkcjonowanie systemu doręczania przesyłek sądowych przez pocztę jak i tryb postępowania pozwanej przy odbieraniu tych przesyłek. Skoro w działaniach poczty, a w szczególności jej pracownika w osobie doręczyciela nie sposób dopatrzeć się jakichkolwiek nieprawidłowości, natomiast po stronie pozwanej doszło do zaniedbania, którego skutkiem było niezareagowanie na awizo pozostawione przez doręczyciela, Sąd Okręgowy słusznie przyjął, że nie wystąpiły określone w cytowanym przepisie przesłanki przywrócenia uchybionego terminu. Odnosi się to także do kwestii wpływu schorzeń, na które uskarża się pozwana. Poza argumentacją przytoczoną przez ten Sąd należy podkreślić, że brak winy występuje w przypadku choroby strony, która uniemożliwiła podjęcie działania nie tylko osobiście, ale i skorzystanie z pomocy innych osób, a w okolicznościach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że pozwana przy odbieraniu korespondencji korzystała z pomocy męża.

Dołączone do zażalenia zdjęcia skrzynek pocztowych nie stanowią dowodu miarodajnego dla stwierdzenia wskazanych przez pozwaną przyczyn nieotrzymania dokumentów awizowania korespondencji sądowej i nie mogą zmienić wyników oceny dowodów osobistych przeprowadzonych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Skoro wbrew twierdzeniom zażalenia nie doszło do naruszenia, wskazanych przepisów procedury cywilnej prowadzącego do przyjęcia, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu przez pozwaną, a wyprowadzone przez Sąd wnioski zostały oparte na prawidłowych ustaleniach faktycznych, które Są rozpoznający zażalenie przyjął jako własne, zażalenie to podlegało oddaleniu (art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc).

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego opiera się o przepis art. 98 kpc w związku z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 1 kpc oraz § 6 pkt 7 w związku z § 12 ust 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) – Dz. U. Nr 163, poz. 1343 ze zm.